

1977-09-19

AFSENDER

Sonja Ferlov Mancoba

MODTAGER

Niels Ferlov

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Afsendersted:

Paris

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

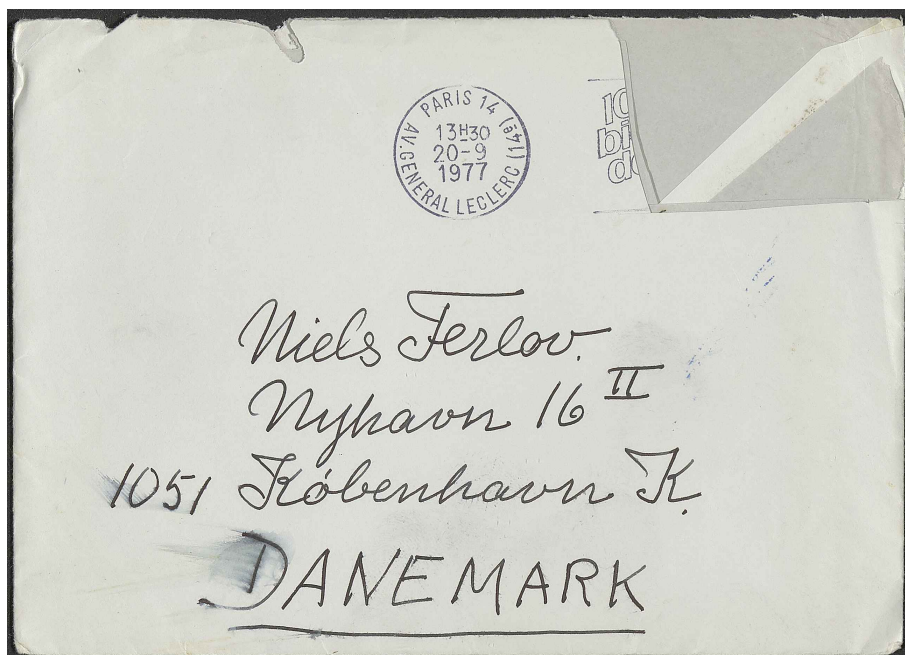
Ferlov Mancoba arkivet.

DOKUMENTINDHOLD

Sonja Ferlov Mancoba skriver til Niels Ferlov om hans muntre sind og store alvor og om sin forundring over livet. Hertil knytter hun en del betragtninger til menneskedens og hun skriver blandt andet om hvad hun søger henimod: at bidrage til menneskehedens rytme og søgen henimod dens rette plads i universet. Endvidere om deres korte besøg i Danmark.

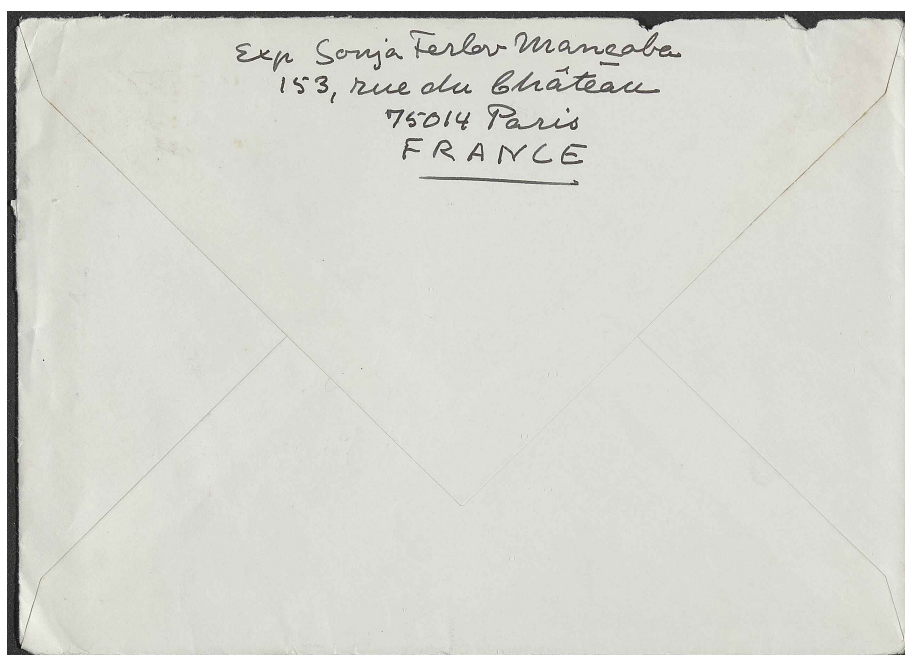
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

153, rue du Château
Paris 14^e

19/9-77

Min kedere Fætter, Niels.

Jeg har skrevet en Hilsen til
Kusinerne og til Faki, saa du
blir nu den sidste i Familien,
der faar en Hilsen herfra i
denne Omgang. Men gent
er ikke glemt, og jeg vil aldrig
glemme Billedet af dig paa
Cycle, dig selv lig med en
munter Bemærkning til Velkomst.
Du blev den første af Jer jeg
gensaa. Den Erre du besidder
at faa dine Medmennesker til
at smile og le midt i vor mørke
Verden det er stor Kunst direkte
ført ud i Livet, en meget sjælden
Erre, som vi i Dag har stort
Behov for. Tak. - Jeg tror den
er udsprunget af dyb Alvor
i dit Sind. Jeg tror ogsaa

at den er en Del af den
Arv du har modtaget fra
din Mor. Altid følte jeg som
Barn en Varme, Lykke og Tillid
naar Tante Fanny kom hjemme.
— Med hver Dag undres vi
over Livet som aabned vi
vore Øjne for første Gang.

Stadig vandrer den lille Men-
neskeflokk hen over Jorden.
Hver af os ser kun et lille
Aspekt i den korte Tid Skæbnen
skænker os her. Hver enkelt
af os søger vi vor Identitet,
men vor Mening i Heleth for-
staar vi ikke. Stadig rinder
Menneskehedens Flod den samme
og dog stadig fornyet de gamle
gader og nye kominer til.
En fælles Vilje leder os Bølgerne
gaar op og ned. Hver af os giver
vort Bidrag, hvor lidt vi

end evner at yde. Bagude har
Historien ved de Vidnesbyrd
Mennesker skænkede os om
Liv som er levet givet os mulig-
hed for at se. Fønde maa vi
som blinde føle os frem i det
Ukendte. Vore Brødre og Søstre
tilhører Fortid saa vel som
~~den~~ Nutid og Fremtid. En lille
Samlet Flok søger til Stædighed
at indskrive sig i Menneskeheds
store Rytme i sin Søgen mod
Menneskets rette Plads i Universet.
Millioner og millioner er vi alle
del af dette Menneskeheds store
Væsen, der søger sin Vej frem for
Overlevelse i stadig skiftende
Betingelser, blind som Ormen
der søger sin Vej i Jorden.
Kære Niels, dette var blot et
lille Pust fra mine Dagdrømme.
Prøv at forstå hvorimod de
Søger. Jeg bruger blot Ordene.

efter min ringe Erne. —

Vi var begge dybt rorte over den menneskelige Forstaelse og Varme, som vi blev mødt med i den korte Tid vi var i Danmark. Tak fordi du skubbede til Besøget hos Hanne. Vi genfandt hende Straalende. Hun hoppede og stampe i Jorden da hun fulgte os ud i Gaarden for at vise os hvor mange Kræfter hun havde til at bevæge sig. Det var en Oplevelse at møde hende som jeg var taknemmelig for.

Hvor var vi dog glade for Faki og hendes store Dreng. Hun vokser sig saa smuk med en fast Vilje. Jeg genkendte hende fra hendes første Besøg her.

Her vil jeg slutte. Kare Niels med yndige kære hilsener
baade fra Ernest og fra mig

P.S. Vi venter Wunga hjem

fra Bretagnes Kyst en af Dage
efter hans fantastiske Tur med
Sæk paa Ryggen langs la Loire,
hvor han har oplevet den franske
Middelalder og Renaissance i
Kirker, Slotte og Museer, for til
Sidst at hvile ud i Naturen
ved Havet. -

Den Bog jeg talte om var:
Sir Thomas Browne: Religio
Medici (Every man's library)
maaske du engang falder over den.

Se nu vel og godt Mod
din hengivne Sonja

P.S. Her kom Wonga hjem
straalende glad og solbesendt
og fuld af Liv. Han hilser dig.
